

Γέροντας Εφραίμ: Αποφωνή της κατάκοισης και

Το

Άκτιστο Φως είναι η δόξα της Θείας Φύσεως. Εκεί ήταν το τέρμα και η κατάληξις της ασκήσεως και της προσευχής των μεγάλων πατέρων της Εκκλησίας.

Όταν εδέχοντο οι άγιοι αυτό το Φως, εγίνοντο όλοι Φως. Και εφ'όσον το Φως κατέκλυζε τον νουν και την καρδιά, τί άλλο θα μπορούσαν να γνωρίσουν πλην των μυστηρίων των απορρήτων, που είναι γνωστά μόνον εις τους αγγελούς;

Δια της νήψεως έφθασαν οι πατέρες εις τα υψηλότερα των αρετών και των χαρίτων.

Και ημείς εάν νήφουμε, εάν προσέχουμε, έστω και στον κόσμο που ευρισκόμεθα, και εάν ακόμη δεν φθάσουμε σε παρόμοιες καταστάσεις, οπωσδήποτε σε μία κατάσταση καθαρότητος θα φθάσουμε.

Όταν αξιωθούμε δια της νήψεως, να μην κρίνουμε τον αδελφό μας, δεν είναι μικρό κατόρθωμα.

Είναι εντολή του Χριστού. Δεν είναι εντολή κάποιου Αγίου. Είναι αυτού του Θεού. Και επομένως έχουμε εφαρμογή θείας εντολής. Όταν δεν κρίνουμε, δεν θα κριθούμε! Κρίνοντας, θα κατακριθούμε! Εφαρμόζουμε την εντολή του Χριστού μας, η οποία είναι η εξής: «Εν ω κρίματι κρίνετε, κριθήσεσθε, και εν ω μέτρω μετρείτε, μετρηθήσεται υμίν» (Ματθ.7, 1-2).

Η αμαρτία είναι διάπλατη. Όπου και αν στρέψουμε τα μάτια μας και την φαντασία μας, θα γνωρίσουμε τα σφάλματα των ανθρώπων. Επομένως, εάν είμεθα απρόσεκτοι, χωρίς νήπι, θα ευρισκώμεθα πάντοτε υπό το σφάλμα της παραβάσεως αυτής της ευαγγελικής εντολής, του να κρίνουμε τον πλησίον μας...

Άνθρωπος που εφύλαξε την γλώσσα του καθαρή, και την έσω και την έξω, δηλαδή τον λογισμό τον εσωτερικό και την γλώσσα, και εν γνώσει Θεού το έκανε αυτό, το εφήρμοσε αυτό, τούτο είναι μία εγγύησης ότι αυτός είναι σωσμένος.

Αυτή η προσοχή η πνευματική μας γίνεται φως και σαν φως φωτίζει τον δρόμο. Κι ένας δρόμος φωτισμένος από την νήπι, είναι και ο δρόμος προς την ιερά εξομολόγηση. Τον φωτίζει η προσοχή, που προτρέπει τον άνθρωπο να τακτοποιήσει τον λογαριασμό του με τον Θεό. Και οδηγείται με την φώτηση της νήψεως εις αυτό το μέγα μυστήριο κι εκεί εναποθέτει όλο το χρέος, όλη την ακαθαρσία των αμαρτημάτων. Μπαίνει μέσα σ'αυτό το λουτρό και βγαίνει ολοκάθαρος. Και λέγω ότι πρέπει να έχουμε πολλή χαρά στην ψυχή μας, όταν αξιωνώμεθα να φθάσουμε σ'αυτό το λουτρό. Πρέπει να πανηγυρίζουμε και να ευχαριστούμε τον Κύριο που άφησε αυτό το λουτρό στη γη, που άφησε την εξουσία του «δεσμείν και λύειν».

Όταν ο άνθρωπος κάνη την ιεράν εξομολόγησιν με πόθο, με ταπείνωσι και με επίγνωσι, νοιώθει την ευτυχία μέσα στην ψυχή του, την ελάφρωσι και την αγαλλίασι. Απόδειξις εναργής ότι οι αμαρτίες του έχουν συγχωρηθή. Και όταν οι αμαρτίες συγχωρηθούν, τότε αίρεται κάθε φόβος ανησυχίας και αβεβαιότητος δια την άλλη ζωή.

Η τέχνη της σωτηρίας

Τόμος Α΄

εκδ. Ιερά Μονή Φιλοθέου Άγιον Όρος 2005

Πηγή: mverias.blogspot.gr